

In memory of Yehudit Hadassah

bat R' Zelig a"h, mother of Joey Garfinkel

Shabbat Times

19:07

20:08

Issue 82

"And Hashem spoke to Moshe after the death of Aharon's two sons who drew close before Hashem and died. Hashem said to Moshe to speak to Aharon to instruct him not to come to the Holy of Holies whenever he fancies." There is a complex procedure that needs to be followed if the Kohen Gadol wishes to enter. The Kohen Gadol should enter on Yom Kippur carrying a pan of incense after having brought certain sacrifices in honor of Hashem. Only after much effort is Hashem happy to receive the Kohen in His most inner chamber.

Rashi is bothered as to why the Torah needed to emphasize the death of Aharon's two sons with regard to this commandment. He answers with a parable. Two sick people come to a doctor for treatment of a particular illness. The doctor instructs the first patient to stop eating sugar. To the second one, he gives the same instruction but adds that if he does not stop eating sugar, he will die like his friend who died from the disease. The second patient is more motivated to adhere to the doctor's instruction because the warning was more real to him than to the first patient who was not told this.

Hashem wanted Aharon to get the message "loud and clear" so He told him not to enter into the Holy of Holies whenever he pleased, so as not to suffer the same fate as his two sons who died.

We can derive from here that this was Nadav and Avihu's sin, trying to enter the inner chamber of Hashem with incense when *they* fancied, and not when Hashem desired.

There is a big debate among commentators as to what actually was the sin of Aharon's two sons. No doubt the fundamental problem was that they tried to draw too close to Hashem when they were not instructed to do so. We see this clearly from the words of the first verse, "after the death of Aharon's two sons who died while drawing near before Hashem and then died." It was their attempt to draw close in a manner not prescribed that brought Hashem's punishment upon them. Although Rashi's parable is a beautiful one and the parable itself makes perfect sense, I wonder how the two cases are comparable. Stopping to eat sugar for the sake of one's health is something that is very difficult to do and the doctor knows that he is asking a lot of his patient. Therefore it makes sense that the doctor will try to scare him into heeding his advice by threatening him that if he doesn't stop eating sugar, he will die like his friend.

Telling him to quit eating sugar without giving him a real threat will yield little or no results because the desire to eat sugar is so strong.

If, however, a doctor instructs one who is allergic to bees to stay away from beehives for they are dangerous, it should suffice. There is no need for the doctor to "hammer" the point by listing all the allergic people who died of bee stings, since the person has very little desire to go near them anyway!

Similarly, why does Hashem need to warn Aharon by vividly reminding him of his sons' death? Is the desire to go into the Holy of Holies as strong an urge as eating sugar that Aharon needs to be "scared" into submission?

The answer is yes! The desire to draw closer to Hashem, to get a bit closer to the Shechina, was a very powerful drive! We find this also in Parshat Korach where the Jewish people lamented the law that states that if they get too close to the Mishkan they will die. Rashi explains that the people complained that the boundary is too hard to maintain. "We are allowed to go into the courtyard of the Mishkan but one who takes a few extra steps and enters will die?!"

This is strange, for there was a clear curtain that separated the courtyard of the Mishkan from the Mishkan itself. A person could not just "stumble" into the Mishkan inadvertently. He would have had to walk through a clear curtain door, a "stop sign", to enter inside the Mishkan. Why did they deem this too difficult to adhere to? The answer is that a Jew's soul longs for connection to Hashem! Telling a Jew that he can come up to this line but can go no further, knowing that beyond this line lives the Divine presence, is a tremendous challenge.

This was the downfall of Nadav and Avihu. This could have been a potential downfall for Aharon who may have desired to go into the inner chamber every day and not just once a year. This was the challenge of every Jew living in proximity of the Mishkan.

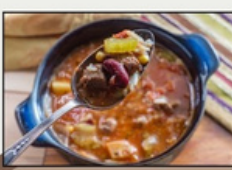
A Jew's desire to achieve holiness and closeness to Hashem is an all powerful drive that when left unharnessed, can take a person to very prohibited areas of life.

This brings us to the next parsha, Kedoshim. The Torah instructs us to be holy. How so? Not by overstepping our boundaries, but rather by merely keeping the laws that are applicable to us! We do not need heroics. We do not need to embellish or outdo the Torah's prescription for holiness. We must simply follow our Heavenly Doctor's orders and we will achieve the level of closeness that Hashem wants us to achieve.

RA'ANANA
COMMUNITY
KOLLEL

**THURSDAY NIGHT
LEARNING PROGRAM**
20:15

maariv 20:00

DAF-YOMI, RABBI HORWITZ

**PARSHA SHIUR W/
RABBI ISAAC BERNSTEIN**

Ahuza 198
Ra'anana

In memory of Shlomo David Ben
Reuven Cohen z"l
and Yehudit Shulamit bat Rav
Eliezer z"l

Thank G-d It's Friday

**Practical Halacha
for Everyday Life**

Friday 7:00 Shacharit Shiur 7:40 am

Ahuza 198 Ra'anana

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה
פרשת "אחרי מות- קדושים" התשפ"ה

גליון 82 19:07 20:08 זמני השבת להצלחת צבא ההגנה לישראל וכוחות הביטחון

שאל את הרב ראש בית המדרש הרב שבת יגל שליט"א לשאלות 0584810910

שאלה: האם בחור מבני אשכנז יוכל להתגלח ביום חמישי בערב (יש לו 'פגישת שידוכים') ולהתגלח שוב לכבוד שבת?

תשובה: מאחר ובשעת הצורך ניתן להתגלח כבר ביום חמישי בערב לאחר השקיעה הרי שיוכל להתגלח גם אז (שעת הצורך = פגישת שידוכים) וגם להתגלח שוב ביום ששי לכבוד שבת קודש.

שאלה: אז מדוע בשאלה הקודמת אסרת זאת לבני ספרד? להתגלח ביום חמישי ושוב ביום ששי.

תשובה: עיין שו"ת 'בסוד שיח' חלק ב' סימן כ"ח ביאור הדבר בהרחבה.

שאלה: הבן שלי מתחתן בשעה טובה ומוצלחת לבילוי ל"ג לעומר (אשכנזי) ממתי מותר לו להסתפר ולהתגלח לכבוד החתונה?

והאם גם לי (אבא של החתן) מותר להסתפר? ומה עם שאר הקרובים?

תשובה: ברור שמותר לחתן להסתפר לכבוד חתונתו, כמו בעל ברית שמותר לו להסתפר בימי ספירת העומר אלא שיש לברר ממתי מותר לו להסתפר ולהתגלח לכבוד החתונה.

ושמעתי מורים בזה שהחל מזמן 'מנחה קטנה' של יום חמישי, שאז הוא כבר סמוך ונראה ליום חתונתו - יום שמחת ליבו -, מותר לו להסתפר ולהתגלח לכבוד החתונה.

אלא שיש לברר מה דינם של שאר קרובי המשפחה, האם גם להם מותר להסתפר לכבוד החתונה ואם כן, ממתי.

ושמעתי בזה מהגרש"א שטון שליט"א שלהורים ולסבים יש להתיר כמו לחתן, כלומר מזמן 'מנחה קטנה' שהרי זה כיום טוב עבורם - יום היכנס בנם / ביתם לחופה.

אך לאחים ולגיסים יש להתיר רק לאחר השקיעה, לסמוך על השיטות שאומרים 'מקצת היום ככולו' כבר בלילה.

ולשאר המשתתפים (חברי החתן וכדו') אין היתר מיוחד להסתפר בגלל החתונה.

לעסוק בעבודת השדה אבל לזכור את העני. לשאת אשה אבל על פי משפט התורה.

כי הקדושה היא למצוא ולהביא את ה' לתוך החיים עצמם. לחיות חיי קודש, במותר לך, ובכל פעולה שאנחנו עושים לחפש איפה אפשר לתת מקום לה', ותמיד אפשר. יש סיפור נפלא על החפץ חיים שממחיש את הרעיון, שלכל יהודי בכל מצב יש נקודה ששמה הוא יכול להביא את הקב"ה ולהביא לשם קדושה.

כידוע החפץ חיים מאוד דאג לבחורי ישראל שנאלצו להתגייס בכפייה לצבא הרוסי [קנטוניסטים] ואף כתב למענם ספר הלכה והדרכה [מנחה ישראל].

יום אחד פגש ה'חפץ חיים' בחור יהודי שהיה בצבא הרוסי רחוק מכל קהילה, וברבבות השנים הוא כבר לא זכר כלום. הדבר היחיד שהוא ידע זה שהוא יהודי. והחפץ חיים דיבר איתו וניסה קצת לעודד אותו, בתוך הדברים התעניין החפץ חיים מה הוא היה אוכל כשהוא היה בצבא. היהודי הזדקק וענה: "רבי אני יודע שליהודים יש אוכל אחר, אבל הייתי חייב לאכול הכל, גם את הבשר... כי אם לא הייתי אוכל ככל הנראה הייתי קופא למוות. אבל על דבר אחד הייתי מקפיד. שבסוף האוכל תמיד נשארים בצלחת עצמות, כל חבריי החילים היו מוצצים את העצם עד הסוף. אני - לא!!!"

החפץ חיים מאד התפעל מזה, והיה מספר על כך בהזדמנויות שונות, כי גם אם את הבשר צריך לאכול אבל משהו תמיד אפשר לקדש. שה' יעזרנו להתקדש בקדושה של מעלה

שו"ת בענייני גילוח ותספורת בל"ג בעומר בשנה זו

שאלה: אני כבר ממש זקוק לתספורת דחוף, שלא לדבר על זיפי הזקן שטורדים ומגרדים. ממתי מותר השנה להסתפר ולהתגלח?

תשובה: השנה ל"ג בעומר חל ביום ששי, ולכן לכתחילה יש להסתפר ולהתגלח רק מיום ששי בבוקר (וראו לכוון שהתספורת היא לכבוד שבת קודש).

גם בני ספרד יכולים השנה להסתפר כבר ביום ששי, על אף שבדרך כלל הם מותרים בתספורת רק בל"ג לעומר.

מי שיודע שאם ימתין עד יום ששי לא יספיק להסתפר לפני שבת ניתן להתיר לו בשעת הצורך להסתפר כבר מיום חמישי לאחר שקיעת החמה.

בני ספרד יכולים השנה להקל להסתפר כבר מיום חמישי בבוקר (אם יודע שלא יוכל להסתפר בחמישי בערב / שיש).

שאלה: היאך יכול להיות שלבני ספרד מותר השנה להסתפר לפני בני אשכנז? הרי בדרך כלל זה הפוך.

תשובה: עיין בשו"ת 'בסוד שיח' חלק ב' סימן כ"ח מה שהארכתי בזה.

שאלה: לאור האמור לעיל ממתי בעלי המספרות יכולים לפתוח את מספרותיהם בשנה זו?

תשובה: לאור האמור בעלי המספרות יכולים לפתוח את המספרות כבר מיום חמישי בבוקר, אולם ידגישו בשלט גדול כי התספורת במהלך יום חמישי עד השקיעה מותרת רק לבני ספרד.

שאלה: האם מותר לבן ספרד להתגלח ביום חמישי בבוקר, ושוב להתגלח ביום ששי לפני שבת?

תשובה: לא. משתי סיבות:

א) כל ההיתר להסתפר ביום חמישי (לבני ספרד) הוא למי שלא יוכל לעשות כן ביום ששי, ובדרך כלל עבור הגילוח אינו זקוק להגיע למספרה, ולכן אם יש לו זמן להתגלח שוב ביום ששי - לא יתגלח בכלל ביום חמישי.

ב) כל יסוד ההיתר להתיר לבני ספרד את הגילוח ביום חמישי הוא 'לכבוד שבת' ואם יתגלח גם ביום חמישי וגם ביום ששי, ונמצא שהגילוח הראשון לא היה כלל לכבוד שבת.

הקדוש טאכל חזיר

הרב משה אריאל מרגי שליט"א

"דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלוהיכם"

"אל כל עדת בני ישראל" - בכל התורה כולה הביטוי "אל כל עדת בני ישראל" מופיע רק פעמיים. במצוות קרבן פסח ובמצוות הקדושה.

ומסביר ה'אור החיים' שהתורה כתבה דווקא במצוות הקדושה לשון כ"כ רחבה ללמד "שאינן הדרגה בישראל שתהיה נמנעת מהשגה זו", שלא נחשוב שמצוות הקדושה שייכת רק לקבוצה מסוימת בעם ישראל, מגיעה התורה ומדגישה שכולם שייכים לקדושה.

ועל כרחך שהפירוש של המושג "קדושה" זה לא מה שאנחנו חושבים.

ההבנה הפשוטה שלנו לקדושה היא: איש שגר לבדו במקום נידח בתענית דיבור,, מאכלו ומשקרו לעיתים רחוקות וכמעט שאינו אוכל כלל אלא רק לקיים נפשו, ושם בדד הוא יושב ועובד את ה' בקדושה, הוא הקדוש.

רק שאם זה כך הרי שבאמת אי אפשר לצוות את זה לכל איש מישראל.

אבל לתורה יש הגדרה אחרת. כי מיד אחרי שהתורה מצווה על קדושה - היא מתחילה לפרט המון מצוות: איסור גניבה ושקר, מתנות עניים, "ואהבת לרעך כמוך", איסור נקימה ונטירה כלאי הכרם ושעטנז, וכמובן איסורי עריות וזה רק מקבץ קטן. מסביר

ה'חתם סופר': שהקדושה שנצטוונו עליה היא להביא את ה' לתוך העולם.

לא לפרוש ממשא ומתן. אלא לעסוק במשא ומתן - אבל באמונה ללא גניבה ושקר.